

Cez plece (Už sa chlapec z detstva poberá)

Pavol Hammel

Už sa chlapec z detstva poberá,
už prerástol všetky čiarky na dverách,
už sa chlapec, už sa lúči,
už mu vzali zlatý kľúčik,
už sa chlapec, už sa poberá,
už sa chlapec poberá.

Zostal mu len prak a nožík,
pieseň, ktorú tajne zložil,
malý modrý kúsok leta,
všetko, čo si zapamätal,
vôňa stromov, farba polí,
tie najkrajšie prvé góly
a tváre kamarátov.

Silný a odvážny, plachý a nesmelý,
pobeží v ústrety tajomstvám dospelých,
pobeží v ústrety tajomstvám dospelých,
pobeží v ústrety tajomstvám dospelých.

Už sa chlapec z detstva poberá,
už prerástol všetky čiarky na dverách,
už sa chlapec, už sa lúči,
už mu vzali zlatý kľúčik,
už sa chlapec, už sa poberá,
už sa chlapec poberá.

Silný a odvážny, plachý a nesmelý,
pobeží v ústrety tajomstvám dospelých,
pobeží v ústrety tajomstvám dospelých,
pobeží v ústrety tajomstvám dospelých.

Detstvo nechal svojim bratom,
cez plece sa za ním obzerá,
už sa chlapec z detstva poberá,
už sa chlapec z detstva poberá.